

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 034277 20 U
Sarajevo, 23.09.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja Lala i Lačo d.o.o. Bijelinja ulica 1. maja broj 14., koga zastupa punomoćnik Grozda Đukić, advokat iz Bijeljine ulica 1. maja broj 3., protiv rješenja broj: JN2-01-07.-1-2608-6/19 od 31.10.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi Sarajevo ulica Dubrovačka broj 6. , u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 23.09.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog broj: JN2-01-07.-1-2608-6/19 od 31.10.2019. godine u pobijanom dijelu odluke o troškovima postupka (stava III.), se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 750,00 KM, u roku od 15 dana računajući od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem broj kao u uvodu ove presude, usvojena je žalba i poništen je Zaključak o odbacivanju žalbe kao neblagovremene ugovornog organa „SLUŽBA ZA ZAJEDNIČKE POSLOVE INSTITUCIJA BiH” Sarajevo broj JN01-16-11-96-19/19 od 30.09.2019. godine, te predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak (stav I).

Usvojen je zahtjev ponuđača „Lala i Lačo d.o.o. Bijeljina za povrat uplaćenih sredstava na ime pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 800,00 KM, te odlučeno da će se izvršiti na osnovu posebnog rešenja ovog organa (stav II).

Usvojen je zahtjev ponuđača „Lala i Lačo d.o.o. Bijeljina zastupan po Grozdi Đukić, advokatu iz Bijeljine, za naknadu advokatskih troškova u iznosu od 450,00 KM za sastav žalbe on 11.10.2019. godine nastali pred tim organom, i odlučeno da je iste ugovorni organ dužan nadoknaditi žaliocu u roku od 15 dana od dana izvršnosti ovog rješenja, dok se u preostalom dijelu iznosa od 112,50 KM, zahtjev odbija (stav III).

Protiv osporenog rješenja i to odluke o troškovima upravnog postupka (stava III dispozitiva rješenje) tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor iz razloga zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, te nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi navodi da obzirom na to da je tužitelj žalbom potraživao troškove za sastav žalbe prema Tarifi 3. i 12. Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS” br. 68/05 u daljem tekstu AT) u visini od 562,50 KM, to tužitelj nezadovoljan stavom tuženog, pobija rješenje u stavu III dispozitiva. Ukazuje da je u obrazloženju pobijanog rješenja na strani 4. tuženi je tužiocu na ime angažovanja stručne pomoći dodijelio troškove postupka u iznosu od 450,00 KM, što prema stavu tuženog predstavlja iznos u skladu sa odredbama Tarifnog broja 3. AT i to 150 bodova uvećanih za 50%, što ukupno iznosi 225 bodova. Stoga smatra da je tuženi pogrešno primijenio Advokatsku tarifu, odnosno nezakonito odbio tužiočev zahtjev po tarifi broj 12 AT. Tužitelj ističe da je tar. br. 12. određena paušalna nagrada za rad advokata prema kojem advokatu pripada paušalna nagrada u iznosu od 25% od iznosa nagrade određene ovom Tarifom za radnju u postupku za koju su sporedne radnje obavljene za sve sporedne radnje obavljene u svim postupcima (prikupljanje informacija, preglede spisa, predaja podnesaka sudu i pošti i sl. radnje.), za koje radnje mu pripada posebna nagrada prema ovoj Tarifi. Iz razloga što je sa takvim zahtjevom za naknadu troškova odbijen, tužitelj predlaže da ovaj Sud donese presudu kojom poništiti osporeno rješenje u stavu III dispozitiva i predmet vratiti tuženom na ponovo rješavanje, potražujući i troškove spora na ima sastava tužbe u iznosu od 750,00 KM, a u skladu sa Tarifnim brojem 3. i 12. AT.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH” broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženju osporenog rješenja proizilazila u pogledu odluke o troškovima upravnog postupka (stava III dispozitiva osporenog rješenja) se navodi da u skladu sa odredbama Tarifnog broja 3. AT, u konkretnom slučaju pristupio odlučivanju o troškovima ovog postupka, smatrajući da u treba primijeniti tarife u neprocjenjivim predmetima (ovakav stav je izražen i u presudi Suda Bosne i Hercegovine broj : SI 3 U 023495-1 16 U od 16.03.2018. godine). U skladu sa navedenim tarifnim brojem za sastavljanje podnesaka u upravnom postupku tuženi nalazi da tužitelju pripada 150 bodova uvećanih za 50 % što ukupno iznosi 225. Kako u skladu sa članom 14. tarife, vrijednost boda iznosi 2.00 KM, to tužitelju kao žaliocu pripada naknada u iznosu od 450,00 KM, što ukupno iznosi 450,00 KM. Shodno navedenom, u preostalom iznosu od 112,50 KM, predmetni zahtjev je odbijen.

Po ocjeni ovog vijeća, zakonitost osporene odluke je dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

Ovaj sud prije svega napominje da iz stanja spisa proizilazi da je tužitelj u upravnom postupku na ime sastava žalbe 15.10.2019. godine nesporno opredijelio svoj zahtjev za naknadom troškova upravnog postupka, potražujući naknadu na ime sastava žalbe u ukupnom iznosu od 562,50 KM u skladu sa tarifnim brojem 3. i 12.

AT, gdje je shodno dispozitivu osporenog rješenja (stav III) i naprijed navedenom obrazloženju istog tužitelj odbijen u pogledu paušalne nagrade iz člana 12. AT.

Stoga osnovano tužitelj ukazuje da osporeno rješenje nije zakonito u dijelu gdje je tuženi odbijen sa troškovnikom za potraživane troškove paušalne nagrade od 25%. Istim tarifnim brojem propisano je da advokatu pripada paušalna nagrada u iznosu od 25% od iznosa nagrade određene ovom Tarifom za radnju u postupku za koju su sporedne radnje obavljene za sve sporedne radnje obavljene u svim postupcima (prikupljanje informacija, preglede spisa, predaja podnesaka sudu i pošti i sl. radnje.), za koje radnje mu pripada posebna nagrada prema ovoj Tarifi. Istom odredbom nije ni propisano da je obaveza dokazati da su takve radnje preduzete, već se isti troškovi dosuđuju po prirodi stvari podrazumijeva da su te radnje i preduzete, s obzirom da je punomoćnik tužitelja sačinjavao žalbu u ime i račun tužitelja. Kako osporeno rješenje ne sadrži konkretne razloge, zbog kojih je tuženi odbijen sa zahtjevom da mu se dosudi paušalna nagrada shodno članu 12. AT, to je i ovaj Sud onemogućen u ispitivanju zakonitosti i pravilnosti osporenog rješenja.

U pogledu zahtjeva tužitelja za naknadu troškova ovoga upravnog spora, ovaj Sud nalazi da tužitelji pripadaju, shodno opredjeljenom troškovniku, troškovi na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznos od 750,00 KM jer se radi o neprocjenjivom predmetu po Advokatskoj tarifi RS („Službeni glasnik RS“, broj 68/05), a prema Tarifnom broju 3. Troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM (300 bodova x 2,00 KM) uvećano za iznos paušala pod 25%, što iznosi 150,00 KM, odnosno ukupno 750,00 KM. Kako je sud poništio konačni upravni akt, to je tuženi dužan naknaditi tužitelju troškove sudskog postupka iz kojih razloga je Sud i donio odluku kao u dispozitivu presude.

Iz navedenih razloga je valjalo osporeno rješenje poništiti i vratiti spis na ponovno rješavanje drugostepenom organu, primjenom člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku tuženi organ će postupiti po navedenim uputama Suda i pravilnom primjenom materijalnog prava donijeti zakonitu odluku.

Iz svega izloženog ovaj sud je primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Jadranka Brenjo

